

Jemenský sen

Budu vám vyprávět neuvěřitelný příběh jednoho muže, jmenuje Mohammed, narodil se v Jemenu ve vesnici Mahwa Al Mušare. Až do svých 20-ti let patřil do Jemenu. Dnes patří do Teplic v Čechách, je to náš soused. Na první pohled obyčejný muž, příjemného vzhledu, vzorný muž a otec.

Na svůj život a osud si Mohammed nemůže stěžovat. Bůh mu dal od všeho trochu. Zachoval se štědře, dal mu řadu dovedností, které nelze získat pílí, dal mu mnoho životních zkušeností, nešetřil na radostech a starostech, nevšednosti a výjimečnosti. Nevšední příležitost, která se mu naskytl v podobě studia medicíny v Československu, ho přivedla do Prahy a nepřímo i ke své budoucí manželce. S ní získal i nejstaršího syna Wesama, mladšího Mojtabu a holčičku Minnu.

Léta studia v Československu mu daly nový život. Nejdříve se musel seznámit s českým prostředím. V Mariánských Lázních se učil českému jazyku pomocí angličtiny, arabsko-české slovníky tehdy neexistovaly. Angličtinu odposlouchal z rádia přes stanici BBC ještě v Jemenu. Jako malý chlapec seděl na kamenné zídce, ucho přiložené ke starému rádiu. Musel projít trnitou cestou ke vzdělání, ale i přesto dostal diplom a studium na Karlově univerzitě úspěšně ukončil. Dosáhl svého cíle a překonal i ty nejtěžší překážky. Studium v Čechách mu prospělo v mnohém, pochopil, že Evropa není jen zeměpisný pojem, poznal svébytnost evropské kultury a myšlení.

V roce 2014 se vrátil zpět do své rodné vesnice v Jemenu. Chtěl pomáhat místním lidem a zlepšit zdejší zdravotní péči. Do Jemenu s ním odešla i jeho rodina. Manželka byla také z této země, za jejich seznámením stál kolega ze studií. Matka jeho dětí, učitelka angličtiny, velmi dbala na výchovu a vzdělání dětí. Mohammed pro svou rodinu začal budovat prostorný dům. Práce jako lékař měl dost, horší to bylo s výplatou, ne každý mohl za lékařskou pomoc zaplatit. Pobyt v Jemenu narušily vojenské konflikty. Mladá rodina se rozhodla vrátit se zpět do Čech, cítila se zde bezpečněji, rodiče pro své děti chtěli klid a mír, přesto jejich odchod nebyl jednoduchý, znovu museli zpřetrhat rodinná pouta a začít od nuly.

Životním krédem Mohammeda bylo a je dělat to, co člověk dělat musí, co nejlíp a nelhat, hlavně ne sobě... Mohammed věří v Boha, věří v lidi a nerad se bojí. Myslím si, že lidé mají někam patřit, že musí cítit sounáležitost se zemí a lidmi, kteří v ní žijí, že se mají cítit tak nějak dobře. Věřím také, že nesmíme zapomínat, že jsou místa, země, kde ctíme své tradice.

Příběh, který jsem vám vyprávěl, je životní cesta mého otce, mám ho moc rád, vážím si ho, je to můj vzor.

